

РЕШЕНИЕ

№ 12276

гр. ххх, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Й Г

при участието на секретаря С Р
като разгледа докладваното от Й Г Гражданско дело № 20221110134135 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Производството по делото е образувано по искова молба на С. Ц. С. и К. С. С., с която са предявени срещу С о активно субективно и обективно кумулативно съединени осъдителни искиове с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД.

Ищите твърдят, че са собственици на мъжко куче на име Бъки, родено на 26.09.2018г., порода „каракачанска овчарка“, като кучето се отглеждало от ищцата С. С. в дома □, намиращ се в гр. ххх. На 01.02.2022г. кучето изчезнало от двора на ищцата С., като ищите го търсили в квартала, но не го открили. На 02.02.2022г., около 08:30 часа ищецът С. получил обаждане по телефона от служител на ответника, който го информирал, че кучето е заловено от служители на „Екоравновесие“, В, кастрирано е и може да бъде взето обратно от собственика му. Когато ищцата С. разбрала, че кучето е заловено и кастрирано принудително, същата се разстроила, изпаднала в депресия, изпитала чувство на гняв и тъга. Кучето било върнато на ищите в много лошо състояние – миришещо, мокро, треперещо и стресирано. В следващите дни било установено, че кучето има вирусна инфекция и травма на левия заден крак, в резултат на което се наложило многократното посещение на

ветеринарна клиника за лечението. Ищците твърдят, че поведението на служителите на С о, заловили и кастрирали принудително кучето им, е било незаконосъобразно, като в резултат на същото са претърпени имуществени и неимуществени вреди. Ето защо, ищецът К. С. С. претендира от ответника обезщетение за имуществени вреди в размер на 2459,50 лева, представляващи разходи за извършеното лечение на кучето, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1500 лева – болки и страдания, които са в резултат на принудителното залавяне, кастриране и увреждане на кучето му. Ищцата С Ц. С. претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3000 лева – болки и страдания, които са в резултат на принудителното залавяне, кастриране и увреждане на процесното куче. Претендират разноските по производството.

Ответникът С о, оспорва исковете по основание и по размер. Сочи, че ответникът е изпълнил възложените му по закон задължения във връзка със залавянето и кастрирането на процесното куче. Твърди, че кучето не е било принудително отнето, тъй като не се е намирало в имота на ищцата С Ц. С., а извън него, включително е било без придружител и се е придвижвало свободно, което е наложило залавянето му. Оспорва в резултат на залавянето на кучето да са му причинени физически увреждания, изразяващи се във вирусна инфекция и травма на левия заден крак. Ето защо, моли исковете да бъдат отхвърлени, като претендира разноски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от събраните по делото доказателства – декларация за притежаване на животно – компаньон, приходни квитанции за заплащане на такса за куче и паспорт, че ищците са собственици на мъжко куче Бъки, порода каракачанска овчарка, родено на 26.09.2018г., като на същото е бил поставен транспондер на 18.05.2019г.

С определение от 24.10.2022г. е обявено за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че служители на ответника на 01.02.2022г. са заловили кучето на ищците, вследствие на което кучето е било кастрирано и върнато на ищците на 02.02.2022г.

Приетите като доказателства по делото ветеринарномедицински

документи не следва да бъдат самостоятелно обсъждани, тъй като съдържащата се в тях информация за факти от значение за предмета на доказване по делото, е съобразена от вещото лице при изготвяне на изслушаното и прието по делото заключение на съдебно-ветеринарномедицинската експертиза. В заключението, изготвено от вещо лице проф. д-р Й. Г., се посочва, че възпалителният процес при скъсване на предната кръстна връзка протича с различна интензивност в зависимост от това дали са скъсани отделни сухожилни влакна на кръстната връзка или разкъсването е обхванало цялата кръстна връзка. Възпалението на засегнатата става прогресира ако не се лекува своевременно по утвърдените ветеринарномедицински стандарти. Важно значение има и общият здравен статус на животното по време на травматичното увреждане на засегнатата кръстна връзка. Вещото лице посочва, че куцотата при скъсването на предната кръстна връзка на задния тазов крайник се появява непосредствено след травматичното увреждане на ставата. Степента на куцота е в зависимост от степента на разкъсване на сухожилните влакна и е съпроводена с болка и невъзможност за нормално движение на засегнатия крайник. Допълнително възпалителният процес се усложнява от развитието на оток и излив в увредената колянна става. Според вещото лице травматичният оток се появява известно време след скъсване на предната кръстна връзка и може да продължи различен период от време ако не се предприемат адекватни оперативни мерки за лечение на възпалителния процес. Силата на отока е в тясна връзка със степента на увреждане на засегнатия крайник. Продължителността и интензитета на възпалителния процес се определят от тежестта на увреждане на колянната става, както от времето на неговото възникване и предприетото впоследствие оперативно лечение. Хирургичната практика показва, че всеки случай се проявява с различна продължителност и интензитет в зависимост от възрастта, здравословното състояние на животното и неговия имунен статус. Вещото лице посочва, че процедурата по кастрация на мъжко куче не може да причини скъсване на предна кръстна връзка на левия тазов крайник. Според заключението няма причинна връзка между извършената кастрация на 02.02.2022г. и скъсването на предната кръстна връзка на левия тазов крайник на кучето Бъки. Установеният силен оток на 27.02.2022г. по време на приема на животното в Централната ветеринарна клиника при Зоопарка е резултат от прогресиращия

възпалителен процес на засегнатата колянна става, който до момента не е лекуван оперативно. Вещото лице е дало заключение, че при кучето Бъки е установено тежко травматично увреждане в областта на колянната става на левия тазов крайник с неизяснен произход, налице е скъсване на предната кръстна връзка на левия тазов крайник, довела до временна инвалидизация на животното, изразяваща се в невъзможност за свободно придвижване. След предприетата оперативна намеса и поставянето на имплант, както и проведеното следоперативно лечение възпалителният процес е овладян и кучето постепенно е възстановило двигателните функции на увредения крайник. В съдебно заседание вещото лице посочва, че при залавяне на кучето не може да се скъса предна кръстна връзка на заден крак, защото кучето, което се уповава при залавянето му, се хваща за краката и се плъзга в колата. Скъсването на кръстната връзка става при движение на кучето, дори най-лекото движение – при попадане в дупка, при скачане, може да доведе до скъсване на отделни съединителни тъканни влакна и да има много лека куцота. Скъсването на връзката е в резултат на движение и напрежение на крайника, който трябва да стъпи на определена плоскост. Вещото лице посочва, че няма описан случай, при който кучето да е упоено или в лежачо положение, където не опира с краката си, да напруга колянната става. Заключение е изготвено компетентно, обосновано е и се възприема от съда.

За изясняване на релевантните за спора факти по делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелката А. Т Г, която разказва, че знае кучето Бъки, откакто ищците са го взели, както и какви грижи са полагани за него. Първоначално отглеждали кучето в апартамент, докато било малко, след това го завели в кв. „Д М“ и там изпълнявало функцията и на любимец, и на охранител на къщата. Имотът представлявал къща с дворно място, в края на квартала, а пред дворното място имало поле, в което имало катун. Ищцата се обадила на свидетелката, че кучето е изчезнало и тръгва да го търси със сина си. Цяла вечер обикаляли да търсят кучето. На следващия ден се обадили и уведомили ищеца, че кучето се намира в „Екоравновесие“ и те отишли да си го вземат. Кучето било много зле, в окаяно състояние, било травмирано. Ищцата вложила много усилия да го възстанови, но била трудна работа, то не можело да ходи, било гипсирано. За ищцата стресът бил голям, защото не знаела как да помогне на кучето, както и на себе си, защото в този квартал имало много набези и тя се страхувала за собствения си живот и за

живота на кучето. Кучето се гледало свободно в двора – пуснато. Портата не се заключвала, представлявала метална врата с резе от вътрешната страна, което се отваряло свободно. Кучето се движело свободно в двора и ношувало в преддверието на къщата. След като прибрали кучето от „Екоравновесие“, ишците го гледали вътре. Завели го в тяхната ветеринарна клиника, но кучето не се подобрявало от изписаната терапия и на контролния преглед било неадекватно. Ищцата гледала кучето в стаята, то спяло в краката □. Казали, че се налага да направи снимка, защото кучето започнало да куца. Трябвало да му се направи операция. Това лечение продължило около 2-3 месеца. След два месеца кучето излизало в двора. Съсед видял как най-брутално упояват кучето и го хвърлят в колата на „Екоравновесие“. Кучето било хванато в полето и черен път. Не се било случвало друг път кучето да изчезне. Кучето се извеждало от двора свободно, някой път и на каишка. Разхождало се отпред пред двора на полето и се връщало обратно. То си знаело дома. Ищцата, като излязла, видяла, че вратата е отворена и кучето го няма. Животното възстановило характера си, но от м.декември вече го нямало и не се върнало. Ишците обикаляли да търсят кучето, но не го намерили. Свидетелката посочва, че от ишците знае, че от „Екоравновесие“ са посещавали отново квартала, но свидетелката не е виждала кола през този период. Кучето живеело свободно в двора, излизало с ищцата, когато тя хвърляла боклука, но винаги се отзовавало на повикване и се прибирало с нея. Когато ищцата изпращала свидетелката, кучето излизало, завъртало се отпред на поляната и се връщало.

При така установените факти от значение за спора съдът прави следните правни изводи:

Предявени са активно субективно и обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди от непозволено увреждане.

За да бъде уважен предявеният иск с правно основание чл.49 от ЗЗД ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните правопораждащи факти: 1) възлагане на друго лице – изпълнител, извършването на определена работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите

елементи /действие, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина/, 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него.

В случая се установява от събраните по делото доказателства, че в рамките на дейности, извършвани от служители на ответника в изпълнение на задължението на кмета на общината, произтичащо от разпоредбите на гл. V от Закона за защита на животните - „Безстопанствени животни” за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Република България, е заловено кучето Бъки, собственост на ищците. Недоказани в настоящото производство са твърденията на ищците, че кучето е било изведено от служители на „Екоравновесие“ от двора на къщата, която е обитавало. От показанията на свидетелката Г се установява, че кучето е заловено в полето пред къщата, като свидетелката също така заявява, че кучето се движело свободно в двора и се разхождало в полето, но си знаело дома и винаги се връщало. Поради това съдът приема, че кучето е заловено, докато се е разхождало свободно в полето пред къщата на ищцата, поради което не е налице противоправност на поведението на служителите на ответника при залавяне на кучето.

Съдът намира, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.14 от Наредба №4 от 1 февруари 2021г. за прилагане на Националната програма за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Република България и за процедурите по нейното изпълнение, механизма на финансиране и отчетност, според която при залавяне на безстопанствено куче и предаването му на ветеринарномедицинско заведение, което има сключен договор с кмета на общината за изпълнение на дейностите по общинската програма, управителят на ветеринарномедицинското заведение предприема незабавни мерки за установяване на данни за наличие или липса на регистрация на кучето, като в случай на налична регистрация се уведомява собственика му. При невъзможност на собственика на кучето да се яви в същия ден кучето се транспортира до най-близкия приют за безстопанствени

кучета, а при неявяване на собственика в 7-дневен срок от уведомлението кучето се кастрира. В случая не е спорно между страните, че посочената процедура не е спазена, доколкото е установено по несъмнен и категоричен начин по делото, че към датата на залавянето му – 01.02.2022г., кучето е имало имплантиран транспондер, но въпреки това собственикът му не е бил уведомен, а на 02.02.2022г. е извършена процедура по кастрация на кучето, и едва след това е уведомен неговият собственик. Поради това съдът намира, че е налице противоправно поведение на лице, на което е възложено от ответника изпълнение на дейности във връзка с изпълнение на програмата по овладяване на популацията на безстопанствените кучета, поради което следва да бъде ангажирана отговорността на ответника за репарирание на причинените на ищците вреди, намиращи се в пряка причинно-следствена връзка с извършената без тяхно съгласие процедура по кастрация на кучето. От събраните по делото доказателства се установява, че вследствие на извършената без нейно съгласие кастрация на домашния □ любимец ищцата С. С. е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в преживени чувство на гняв, агресия и тъга, които следва да бъдат обезщетени.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди, се определя от съда по справедливост. Критериите за определяне на размера на обезщетението са видът, обемът и интензивността на причинените неимуществени вреди, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението. В случая, с оглед посочените критерии, и предвид обстоятелството, че ищцата от своя страна е допуснала нарушение на разпоредбата на чл.35, ал.1 от ЗЗЖ, според която собственикът на животно-компаньон взема мерки да не допуска животното само да напуска мястото на отглеждане, да навлиза в чужда собственост или на обществени места, съдът намира, че обезщетението следва да бъде определено на сумата от 500 лева.

Ищецът К. С. С. не е изложил в исковата молба конкретни твърдения за претърпени от него неимуществени вреди, нито е ангажирал доказателства за такива, поради което обезщетение не следва да му бъде присъждано.

Неоснователни са и претенциите на ищците за обезщетяване на неимуществени и имуществени вреди, претърпени вследствие на лечение на кучето от вирусна инфекция и травма на левия заден крак. От кредитираното

заключение на съдебно ветеринарномедицинската експертиза се установява по несъмнен и категоричен начин, че посочените травми не могат да възникнат по начина, твърдян от ишците, доколкото такава травма може да бъде причинена единствено при движение на кучето, но не и при упояването и транспортирането му или вследствие на кастрацията, поради което не може да бъде ангажирана отговорността на ответника за обезщетяване на тези вреди.

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата разноски по делото за държавна такса в размер на 47,32 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 51 лева, съразмерно с уважената част от иска. Ишците следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника направените разноски за вещо лице по допуснатата съдебно ветеринарномедицинска експертиза в пълния размер от 319,50 лева, тъй като исковете им са неоснователни досежно фактическите твърдения, за оборване на които е направено това доказателствено искане.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.49 от ЗЗД С о, с адрес гр. ххх, да заплати на С. Ц. С., ЕГН *****, с адрес гр. ххх, кв. „Д М“ №ххх, сумата от 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени чувство на гняв, агресия и тъга, вследствие на извършена на 02.02.2022г. без нейно съгласие кастрация на притежаваното от нея куче Бъки, както и на основание чл.78, ал.1 от ЗЗД сумата от 98,32 лева, представляваща разноски по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди за разликата над присъдената сума от 500 лева до пълния предявен размер от 3000 лева, включително и относно твърдените неимуществени вреди вследствие на лечение на кучето от вирусна инфекция и травма на левия заден крак.

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. С. С., ЕГН *****, с адрес гр. ххх, кв. „Д М“ №ххх, срещу С о, с адрес гр. ххх, осъдителни искове с правно основание чл.49 от ЗЗД за присъждане на обезщетение в размер на 1500 лева за претърпени неимуществени вреди вследствие на извършена на 02.02.2022г.

без негово съгласие кастрация на притежаваното от него куче Бъки и вследствие на лечение на кучето от вирусна инфекция и травма на левия заден крак, както и за присъждане на обезщетение в размер на 2459,50 лева за претърпени имуществени вреди, представляващи направени разходи за лечение на кучето вследствие на вирусна инфекция и травма на левия заден крак.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК С. Ц. С., ЕГН *****, с адрес гр. ххх, кв. „Д М“ №ххх, и К. С. С., ЕГН *****, с адрес гр. ххх, кв. „Д М“ №ххх, да заплатят на С о, с адрес гр. ххх, разноси по делото в размер на 319,50 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____